

ΙΟΥΛΙΟΣ -
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
2026

-Ο ΦΑΡΟΣ-

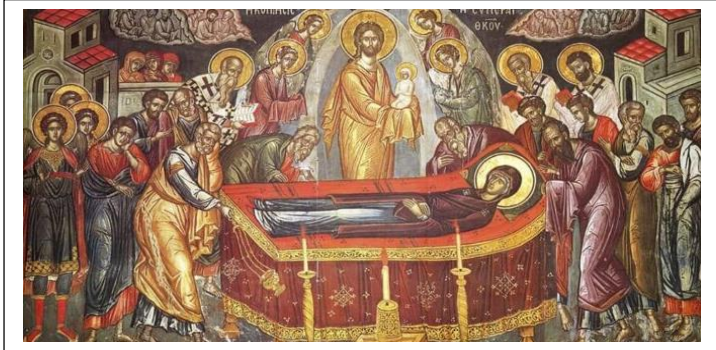
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΣΤΕΡΝΩΝ

ΦΥΛΛΟ 17
ΕΤΟΣ 2

Κοίμηση της Θεοτόκου: Πατερική παράδοση και Θεολογική ερμηνεία

Η Κοίμηση της Θεοτόκου αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα θεομητορικά γεγονότα της Ορθόδοξης Εκκλησίας και μία από τις σημαντικότερες γιορτές της χριστιανοσύνης, που γιορτάζεται στις 15 Αυγούστου. Την ημέρα αυτή αποδίδεται τιμή στην Κοίμηση, τη Μετάσταση και την Ανάληψη της Παναγίας στον ουρανό. Σύμφωνα με την ορθόδοξη παράδοση, η Παναγία, μητέρα του Ιησού Χριστού, κοιμήθηκε ειρηνικά και, μετά από τρεις ημέρες, πραγματοποιήθηκε η Μετάστασή της, που σημαίνει ότι το νεκρό σώμα της συνδέθηκε εκ νέου με την ψυχή της και αναλήφθηκε από τον Υιό της στον ουρανό. Οι απαρχές απόδοσης τιμής στην Παναγία εντοπίζονται τα πρώτα χριστιανικά χρόνια, και κυρίως μετά την Κοίμησή της, ενώ οι γιορτές προς τιμήν της καθιερώθηκαν μετά την Γ' Οικουμενική Σύνοδο, μέσω της οποίας εδραιώθηκε η περί Θεοτόκου διδασκαλία της Εκκλησίας. Η επίσημη, ωστόσο, θέσπιση και νομιμοποίηση του εορτασμού της Κοίμησης της Θεοτόκου πραγματοποιήθηκε, από κοινού με τις άλλες θεομητορικές γιορτές, την εποχή του Ιουστινιανού. Το γεγονός αυτό από τον επίγειο βίο της Θεοτόκου δεν αναφέρεται ρητά σε κανένα από τα τέσσερα Ευαγγέλια της Καινής Διαθήκης, στην επίσημη δηλαδή εκκλησιαστική παράδοση. Αυτό σημαίνει, ότι η Καινή Διαθήκη δεν παρέχει ιστορικά στοιχεία σχετικά με τη ζωή και τη δράση της Παναγίας, αλλά η αναφορά σε αυτή γίνεται μόνο σε σχέση με τη ζωή του Υιού της και τη δημόσια δράση του. Σχετικά με αυτό, η έλλειψη στοιχείων για τον βίο της Παναγίας από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης οδήγησε στην καλλιέργεια μιας φιλολογίας και θεολογίας σε κείμενα που έγιναν γνωστά ως Απόκρυφα. Πρόκειται για πηγές της λαϊκής θρησκευτικής ορθόδοξης παράδοσης, όπως είναι το «Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου» και το «Ευαγγέλιο του Ψευδοματθαίου», τα οποία περιγράφουν το γεγονός της Κοίμησης, της Μετάστασης και της Ανάληψης της Παναγίας στον ουρανό, προκειμένου να καλυφθούν τα κενά της επίσημης εκκλησιαστικής γραμματείας, των Κανονικών Ευαγγελίων.

Στη συνέχεια, η Κοίμηση της Θεοτόκου αποτέλεσε αντικείμενο γραφής και ερμηνείας από τους Πατέρες της Εκκλησίας. Ειδικότερα, για τα θαυμαστά και υπερφυή γεγονότα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου έχουν γράψει λόγους, εγκώμια και ύμνους πολλοί Πατέρες της Εκκλησίας μας, όπως είναι ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Άγιος Μόδεστος Ιεροσολύμων, ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο Άγιος Ανδρέας Κρήτης, ο Άγιος Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως, ο Θεόδωρος Στουδίτης, ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας, και πολλοί άλλοι, που αποδίδουν τιμή και δόξα στη Βασίλισσα του Ουρανού και της γης..

Πιο συγκεκριμένα, οι πιο βασικές ιδέες τους συνοψίζονται στα εξής:

Η Παναγία κατέχει κεντρική θέση ως Μητέρα του Θεού (Θεοτόκου) στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, ως η “Νέα Εύα”. Αυτό, γιατί με τη συγκατάθεσή της στον Ευαγγελισμό αντιπροσωπεύει την υπακοή, σε αντίθεση με την ανυπακοή της Εύας, και παίζει καθοριστικό ρόλο στην ανθρώπινη σωτηρία. Επιπλέον, αποτελεί κορυφαίο πρόσωπο της δημιουργίας, η οποία πρόσφερε την ανθρώπινη φύση στον Θεό, μέσω της γέννησης του Χριστού, είναι ο ζωντανός “Ναός του Θεού”, η “Κιβωτός”, η κατοικία του Λόγου του Θεού, το σκεύος που φιλοξένησε την ίδια τη θεότητα.

Η πραγματικότητα αυτή την καθιστά την πιο σημαντική προσωπικότητα μετά τον Χριστό στην ιστορία της σωτηρίας, ως υπόδειγμα ταπεινότητας, αγνότητας και υπακοής, καθώς, μέσα από τα χαρίσματά της αυτά, ανυψώθηκε πάνω από κάθε άλλη δημιουργία. Είναι γεγονός, ότι η Παναγία, αν και κατείχε τη μέγιστη τιμή ως Θεοτόκος, παρέμεινε ταπεινή και πλήρως αφοσιωμένη στο θέλημα του Θεού .

Εξαιτίας της ιδιότητάς της αυτής, η Παναγία τιμάται υπεράνω όλων των αγίων και των αγγέλων. Η Κοίμησή της, λοιπόν, αποτελεί ένα γεγονός, που έχει μεγάλο αντίκτυπο στην πνευματική πορεία, την αναγέννηση και τη σωτηρία της ανθρωπότητας.

Επίσης, μέσα από τα κείμενα των Πατέρων υπογραμμίζεται η αειπαρθενία της Παναγίας, όχι μόνο ως φυσική ακεραιότητα, αλλά ως ένα βαθύ μυστήριο που σχετίζεται με τη θεολογία της Ενσάρκωσης. Η Παναγία είναι το “ζωντανό θυσιαστήριο”, μέσω του οποίου η θεότητα ενώθηκε με την ανθρώπινη φύση, αναδεικνύοντας τη Θεοτόκο ως τη γέφυρα μεταξύ της γήινης και της θείκης πραγματικότητας. Αυτή η πραγματικότητα αποκαλύπτεται πληρέστερα στην Κοίμηση, όταν η Παναγία υψώνεται στους ουρανούς ως «σωματικώς άφθαρτη», διατηρώντας την ακεραιότητά της, ακόμη και μετά τον θάνατό της. Πρόκειται για τη στιγμή που η Θεοτόκος ενώνεται ουσιαστικά με τον Θεό, συμμετέχει στο άκτιστο φως της θεότητας, και εισέρχεται σε μια κατάσταση απόλυτης θείας δόξας, ως το πιο ένδοξο δημιούργημα του Θεού, απαλλαγμένη από τη φθορά του κόσμου, ως μια πράξη θείκης χάριτος.

Ταυτόχρονα, η Κοίμησή της παρουσιάζεται ως νίκη κατά του θανάτου, καθώς δεν είναι απλώς ένα φυσικό γεγονός θανάτου, αλλά μια μεταβατική στιγμή, όπου η Παναγία μεταβαίνει από την επίγεια ζωή στη ζωή κοντά στον Υιό της. Η Παναγία, παρόλο που υπέστη φυσικό θάνατο, δεν υπόκειται στη φθορά του τάφου, αλλά ανεβαίνει σωματικά και πνευματικά στους ουρανούς. Το γεγονός αυτό αποτελεί πρόγευση, προοικονομεί και προαναγγέλλει τη μελλοντική κοινή ανάσταση όλων των πιστών, υπογραμμίζοντας την ελπίδα που δίνει η Ορθόδοξη πίστη στη σωματική ανάσταση. Η Παναγία, επομένως, είναι το πρότυπο της μελλοντικής θείας δόξας όλων των πιστών που θα αναστηθούν.

Επιπλέον, σύμφωνα με τους Πατέρες, η Παναγία παραμένει για την Εκκλησία το πρότυπό της, η μεγάλη μεσίτρια και προστάτιδά της. Η Κοίμησή της δε σημαίνει το τέλος της δραστηριότητάς της, αλλά την αρχή μιας νέας φάσης πνευματικής προστασίας της Εκκλησίας. Συγκεκριμένα, είναι αυτή που, ως Μητέρα του Θεού και όλων των πιστών, ακόμα και μετά την Κοίμησή της, συνεχίζει να προσεύχεται για την Εκκλησία και για κάθε χριστιανό, γεγονός που ενισχύει την αγάπη της και την εγγύτητά της με τους πιστούς. Η μεσιτεία της βασίζεται στη μοναδική της σχέση με τον Χριστό, και αυτή δεν περιορίζεται στον χρόνο και τον χώρο. Για τον λόγο αυτό, η εκκλησία της αποδίδει μεγάλη τιμή και ευλάβεια, βλέποντάς την ως τη μεσίτρια μεταξύ Θεού και ανθρώπων.

[Μαρία Σκλείδα, Αρχαιολόγος, ΜΑ Θεολογίας, υπ. Δρ Θεολογικής Σχολής Αθηνών](#)

Διδάκτωρ Θεολογίας ο Εφημέριος μας, π.Μελχισεδέκ

Με ιδιαίτερη χαρά και αισθήματα πνευματικής αγαλλιάνσεως πληροφορηθήκαμε την ορκωμοσία του Εφημέριου μας, Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού θρόνου Μελχισεδέκ (κατά κόσμον Παναγιώτου Αμπελικάκη) ως Διδάκτορος της Θεολογικής Σχολής στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ). Η σπουδαία αυτή ακαδημαϊκή διάκριση αποτελεί καρπό πολυετούς μελέτης, επιστημονικής ερεύνης και αφοσίωσης στη θεολογική επιστήμη.

Θερμά συγχαρητήρια και εις ανώτερα. Άξιος!

Ορκωμοσία του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού θρόνου Μελχισεδέκ Αμπελικάκη ως Διδάκτορος της Θεολογικής Σχολής στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ)

Η εορτή των Αγίων Πάντων στις Στέρνες

Ολοκλήρωση 9ης Ημερίδας Υγείας Στερνών-«Οξέα συμβάματα στην Αγγειοχειρουργική – Ρήξη ανευρύσματος κοιλιακής αορτής».

Απόστολοι Πέτρος και Παύλος

Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος είναι οι δύο μεγαλύτεροι απόστολοι της Χριστιανικής εκκλησίας. Ο Απόστολος Παύλος, συγγραφέας των μισών περίπου από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης, ονομάστηκε ισαπόστολος και άγιος, και ήταν μία από τις σπουδαιότερες προσωπικότητες του Χριστιανισμού. Του δόθηκε δε και το όνομα "Απόστολος των εθνών" γιατί ήθελε στην χριστιανική θρησκεία τους πάντες και όχι μόνο τους Εβραίους. Ο Απόστολος Πέτρος είναι η "πέτρα πάνω στην οποία θα κτίσω την εκκλησία μου" όπως ειπώθηκε από τον Ιησού. Γιορτάζουν στις 29 Ιουνίου.

Ο Απόστολος Πέτρος καταγόταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας και ήταν γιος του Ιωνά, αδελφός του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτόκλητου. Ο Πέτρος και ο Ανδρέας ήταν ψαράδες στη λίμνη Γεννησαρέτ. Είχε νυμφευθεί στην Καπερναούμ, όπου έμενε οικογενειακά μαζί με την πεθερά του. Όπως μας πληροφορεί το Ευαγγέλιο, όταν ο Ιησούς έφθασε στη λίμνη της Γεννησαρέτ συνάντησε τους δυο αδελφούς Πέτρο και Ανδρέα οι οποίοι έριχναν τα δίχτυα τους. Αμέσως μετά την κλήση τους, άφησαν τα δίχτυα και τις οικογένειές τους και τον ακολούθησαν. Ψαράς στο επάγγελμα, ήταν τύπος αυθόρμητος, ορμητικός, και τη ζωή του κοντά στο Χριστό τη μαθαίνουμε από τα τέσσερα Ευαγγέλια, ενώ την αποστολική του δράση, από τις πράξεις των Αποστόλων. Έγραψε και δύο Καθολικές Επιστολές.

Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, ο Πέτρος, δίδαξε το Ευαγγέλιο στην Ιουδαία, στην Αντιόχεια, στον Πόντο, στην Γαλατία, στην Καππαδοκία, στην Ασία και τη Βιθυνία. Κατ'όχι απόλυτα διασταυρωμένες ιστορικές πηγές έφτασε μέχρι την Ρώμη, όπου επί Νέρωνος (54-68μ.Χ.) υπέστη μαρτυρικό θάνατο, αφού τον σταύρωσαν χιαστί, με το κεφάλι προς τα κάτω περί το έτος 64 μ.Χ.

Ο Απόστολος Παύλος γεννήθηκε στην Ταρσό της Κιλικίας σε ένα χωρίο που ονομάζεται Γίσχαλα και στην αρχή ήταν σκληρός διώκτης του Χριστιανισμού. Το 36 μ.Χ. περίπου, όταν πήγαινε στη Δαμασκό για να εκδιώξει και εκεί χριστιανούς, έγινε θαύμα στο οποίο φανερώθηκε ο Χριστός, ο οποίος τον πρόσταξε να πάει στον Ανανία ο οποίος τον κατήχησε και τον βάπτισε. Έτσι, έγινε ο μεγαλύτερος κήρυκας του Ευαγγελίου, θυσιάζοντας μάλιστα και την ζωή του γι' αυτό. Είναι ο ιδρυτής της Εκκλησίας της Ελλάδος. Έγραψε 14 επιστολές προς τις Εκκλησίες τις οποίες εκείνος ίδρυσε. Τη ζωή του θα τη δει κανείς, αν μελετήσει τις Πράξεις των Αποστόλων, αλλά και τις 14 Επιστολές του στην Καινή Διαθήκη. Ο Απόστολος Παύλος υπέστη μαρτυρικό θάνατο δι' αποκεφαλισμού στη Ρώμη μεταξύ των ετών 64 - 67 μ.Χ.

Στις εικόνες τους ζωγραφίζονται, οι δύο απόστολοι να κρατούν την Εκκλησία, που συμβολικά εικονίζεται με ένα μικρό βυζαντινό ναό. Στον εναγκαλισμό των δύο αποστόλων, όπως τον βλέπουμε στη γνωστή εικόνα τους, η Έκκλησία πρόβαλε τη σύζευξη της πίστεως και των έργων, με άλλα λόγια είδε τους αποστόλους αυτούς ως σύμβολο και τύπο της παράδοσής της.

Η κοινή γιορτή Πέτρου και Παύλου συστάθηκε το 258μ.Χ. στις 29 Ιουνίου, όταν ο Πάπας Σίξτος ο Β' μετακόμιζε τα οστά τους στην κατακόμβη του Αγίου Σεβαστιανού της Ρώμης.

«Φώτιζε μας τήν ψυχή»

Θεέ μου, φώτιζε με
ν' αγαπώ τίς αρετές,
Θεέ μου, όδηγησέ με
πράξεις νά κάνω πάντα καλές.
Δίνε μου, Θεέ, χαρούμενη ζωή
καί καρδούλα καθαρή.

Πατέρα, ρίξε σπλαχνικά
στά πλάσματά σου μιά ματιά,
κι όδηγησέ μας τήν ψυχή
τό δρόμο σου ν' ακολουθεί.

Πανάγαθε Πλάστη όλου του κόσμου,
δώσ' μας πλούσιο τό φώς που ποθούμε,
σάν παιδιά σου μ' αγάπη νά ζούμε
μέ ψυχή καί ζωή καθαρή.

Φώτιζε μας τήν ψυχή
στό καλό, στήν αρετή.

ΧΡΗΣΙΜΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2026		
1	Τ	† Κοσμά καί Δαμιανού τῶν Ἀναργύρων ἐν Ρώμῃ
2	Π	† Κατάθεσις τιμίας Ἑσθήτος τῆς Θεοτόκου, Λάμπρου νεομ.
3	Π	Υακίνθου καί Θεοδότῃς μ., Γερασίμου τοῦ νέου
4	Σ	Ἀνδρέου Κρήτης, Μιχαήλ Χωνιάτη, Θεοδώρου Κυρήνης
5	Κ	† Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ καί Λαμπαδοῦ ὁσ.
6	Δ	Σισώῃ μεγ., Φιλήμονος, Ὀνησίμου, Ἀρχίππου
7	Τ	† Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Βλασίου ἐν Σικελίᾳ καί τῶν συν αὐτῷ
8	Τ	† Προκοπίου μεγαλομάρτυρος, Θεοφίλου ὁσίου
9	Π	Παγκρατίου ἱερομάρτυρος, Μιχαήλ Πακνανᾶ νεομάρτ.
10	Π	Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μ., Παρθενίου & Εὐμενίου ὁσ.
11	Σ	† Εὐφημίας μεγαλομ., Ὁλγας ἱσαποστ., Νεκταρίου Βρυούλων
12	Κ	† ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Πρόκλου καί Ἰλαρίου μ., Βερονίκης
13	Δ	† Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου Σαββαΐτου
14	Τ	† Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἀκύλα ἀποστόλου
15	Τ	Κηρύκου καί Ἰουλίτῃς μ., Βλαδιμήρου ἱσαποστόλου
16	Π	Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος, Φαύστου μάρτυρος
17	Π	† Μαρίνης μεγαλομάρτ., Βερονίκης, Σπεράτου μ.
18	Σ	Αἰμιλιανοῦ μάρτ., Ὑακίνθου, Παύλου μ., Θέης, Οὐαλεντίνης
19	Κ	† ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ Δ' ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ, Μακρίνης ὁσίας
20	Δ	† Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεοβίτου
21	Τ	Συμεών τοῦ διὰ Χριστόν Σαλοῦ, Παρθενίου Ἀρτης
22	Τ	Μαρίας Μαγδαληνῆς, Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος
23	Π	Πελαγίας ὁσίας, Φωκά καί Ἀπολλωνίου ἱερομ., Ἰεζεκιήλ προφ.
24	Π	Χριστίνης μεγαλομάρτ., Ἀθηναγόρου μάρτυρος
25	Σ	† Κοίμησις ἁγίας Ἄννης, Ὀλυμπιάδος διακονίσσης
26	Κ	† Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Παρασκευῆς ἀθληφόρου, Ἑρμολάου
27	Δ	† Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ
28	Τ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος ἀπ., Εἰρήνης Χρυσοβαλ.
29	Τ	Καλλινίκου μάρτ., Θεοδότῃς μάρτ. καί τέκνων
30	Π	Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων
31	Π	Εὐδοκίμου δικαίου, Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2026		
1	Σ	† Πρόοδος Τιμίου Σταυροῦ, Ἑπτὰ Μακκαβαίων (ἀρχὴ νηστείας)
2	Κ	† Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀνακομιδὴ λειψ. πρωτομ. Στεφάνου
3	Δ	Δαλμάτου, Ἰσαακίου, Φαύστου, Θεοκλητοῦς ὁσίων
4	Τ	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων, Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος
5	Τ	Εὐγενίου Αἰτωλοῦ, Εὐσιγνίου, Νόννης
6	Π	+ Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
7	Π	Δομετίου ὁσίου, Νικάνορος ὁσίου, Θεοδοσίου ὁσ.
8	Σ	Καλλινίκου ἐπ. Ἐδέσσης Αἰτωλοῦ, Αἰμιλιανοῦ ὁμολογητοῦ
9	Κ	† Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μαθθα ἀποστόλου, Τῶν ἐν τῇ Χαλκῇ Πύλῃ 10 μ.
10	Δ	Λαυρεντίου διακ., Ξύστου ἐπισκ. Ρώμης, Ἱππολύτου
11	Τ	Εὐπλου διακόνου, Νήφωνος πατριάρχου ΚΠόλεως
12	Τ	Φωτίου καί Ἀνικήτου μαρτύρων, Παμφίλου μάρτ.
13	Π	Μαξίμου ὁμολογητοῦ, Εὐδοκίας βασιλίσσης
14	Π	Μιχαίου προφήτου, Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος
15	Σ	+ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
16	Κ	† ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Διομήδους μάρτ., Τιμοθέου ἐπισκ.
17	Δ	Μύρωνος, Παύλου καί Ἰουλιανῆς μαρτύρων
18	Τ	Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος καί Ἑρμοῦ μαρτύρων
19	Τ	Ἀνδρέου στρατηλάτου, Εὐτυχιανοῦ μάρτ.
20	Π	Σαμουήλ προφήτου, Λουκίου τοῦ βουλευτοῦ
21	Π	Θαδδαίου ἀπ., Βάσσης καί τέκνων αὐτῆς
22	Σ	Ἀγαθονίκου μάρτυρος, Ἀνθούσης μάρτ., Εὐθαλίας παρθ.
23	Κ	† ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Εἰρηναίου ἱερομάρτ.
24	Δ	† Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, Διονυσίου Αἰγίνης, Διονυσίου Αἰγίνης, Εὐτυχούς ἱερομ.
25	Τ	† Βαρθολομαίου ἀπ., Τίτου ἐπισκόπου Γορτύνης
26	Τ	Ἀδριανοῦ καί Ναταλίας μαρτύρων, Ἰωάσαφ μάρτ.
27	Π	+ Φανουρίου μάρτυρος, Ποιμένος ὁσ., Ἀνθούσης νέας
28	Π	Μωυσέως Αἰθίοπος, Διομήδους, Λαυρεντίου μ.
29	Σ	+ Ἀποτομὴ τιμ. κεφ. Ἰωάννου Προδρόμου (νηστεία)
30	Κ	† ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀλεξάνδρου, Παύλου, Ἰωάννου ἐπισκ.
31	Δ	† Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Αθανασία Αθ. Φραγγεδάκη

Καφεκοπτείο
Ζαχαρώδη - Ξηροί Καρποί
Μνημόσυνα - Catering Μνημοσύνων

Κεντρικό: Ζυμβρακάκηδων 15, Τηλ. 28210 90454
Εργαστήριο: Νεροκούρου 8, Τηλ. 28210 97283

Εφημερίδα
ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΣΤΕΡΝΩΝ
-Ο ΦΑΡΟΣ-
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:
Δημήτριος Βλαντής
ΣΥΝΤΑΞΗ - ΕΠΙΜΕΛΙΑ
Παρασκευή Βαίτση
Ευτυχία Λούη
Ειρήνη Δασκαλάκη
Δημήτριος Βλαντής
ΣΧΕΔΙΑΣΗ-ΓΡΑΦΙΚΑ
Δημήτριος Βλαντής
Τηλ:6908768673